

Sygn. akt I C 589/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>SSR Marek Jałowiecki-Paruch</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Markowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 r. w Brzesku

na rozprawie

sprawy z powództwa ***E. D. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.***

przeciwko M. D.

o zapłatę

oddala powództwo i wniosek o zasądzenie kosztów postępowania.

Sędzia

SR Marek Jałowiecki- Paruch

S..

I/odnotować wyrok

II/kał.3 tygodnie

B. dnia 05.10.2015r.

Sygn. akt I C 589/15

UZASADNIENIE WYROKU

Z DNIA 5 PAŹDZIERNIKA 2015r.

Strona powodowa ***E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.***, w pozwie skierowanym przeciwko ***M. D.***, domagała się zasądzenia od pozwanej kwoty 4 556 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód stwierdził, że nabył w dniu 20.04.2015r. od pierwotnego wierzyciela – (...) Sp. z o.o. w W. (obecnie (...) S.A. w W.) wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanej,

wynikającą z umowy o świadczenie usług zawartej w dniu 29.08.2011r. Strona pozwana nie wywiązywała się z zawartej umowy w konsekwencji czego z dniem 2.03.2012r. umowa została rozwiązana. Przed wytoczeniem powództwa, powód podejmował próby polubownego odzyskania należnej od strony pozwanej kwoty, jednakże próby te okazały się bezskuteczne.

Na rozprawie w dniu 5.10.2015r pozwana wniosła o oddalenie powództwa, ponieważ według niej dochodzone roszczenie jest spóźnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.08.2011r. pozwana oraz (...) Sp. z o.o. w W. zawarli umowę o świadczenie usług. Pozwana nie wywiązywała się ze swych zobowiązań, dlatego z dniem 2.03.2012r. umowa została rozwiązana. Pismem z dnia 12.06.2015r. E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Funduszy Sekurytyzacyjny w G., poinformował M. D., że w związku z zawartą umową przelewu wierzytelności wszedł w prawa pierwotnego wierzyciela pozwanej (...) Sp. z o.o. w W.. Pismem z dnia 12.06.2015r powód wezwał pozwaną do uregulowania istniejącego zobowiązania.

Dowód: umowa o świadczenie usług z dnia 29.08.2011r. k. 10, dokumenty obciążeniowe k. 12-18, zawiadomienie o zmianie wierzyciela k., 7, wezwanie do zapłaty k. 8

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda. Przeprowadzone postępowanie dowodowe objęło wyłącznie dowody z opisanych wyżej dokumentów. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, dlatego Sąd dał im wiarę.

Sąd zważył co następuje:

Przedawnienie jest okolicznością, której sąd nie może wziąć pod uwagę z urzędu. Kwestia przedawnienia badana jest przez sąd dopiero na zarzut pozwanego. W przedmiotowej sprawie M. D. podniosła, że wniesione powództwo jest „spóźnione”. Pomimo tego, że pozwana nie użyła bezpośrednio sformułowania „przedawnienie” należy uznać, iż właśnie taki zarzut chciała ona podnieść. Pozwana jest osobą starszą, nie była reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, zatem nie musi używać ściśle prawniczych sformułowań. Ważne jest, że sformułowanie użyte przez pozwaną, pozwalało na jednoznaczne i rzeczywiste odczytanie jej intencji.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2.04.2008 r. III CSK 302/07 (LEX nr 398487, OSNC – ZD 2009/2/37) stwierdził, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością.

Z treści art. 120 § 1 kc wynika, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Roszczenie staje się wymagalne wówczas, kiedy wierzyciel może skutecznie żądać od dłużnika zadośćuczynienia jego roszczeniu (orz. SN z dnia 12.02.1991 r., III CZP 500/90, OSN 1992, nr 7 – 8, poz. 137).

Do roszczeń z tytułu zapłaty z tytułu umowy o świadczenie usług przez (...) Sp. z o.o. (poprzednik (...) S.A. w W.) stosuje się przepis art. 118 kc. Nie budzi wątpliwości w okolicznościach niniejszej sprawy, że roszczenie powoda skierowane przeciwko pozwanej dotyczy świadczeń udzielanych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, dlatego też okres przedawnienia wynosi 3 lata.

Pozwana M. D. umowę o świadczenie usług przez (...) Sp. z o.o podpisała w dniu w dniu 29.08.2011r. W związku z niepłaceniem przez pozwaną opłat za świadczone usługi, z dniem 2.03.2012r. umowa została wypowiedziana i od

tej daty należy liczyć najpóźniej wymagalność roszczenia i rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia. Trzyletni okres upłynął więc 2.03.2015r.

Powód pozwu w niniejszej sprawie wniósł w dniu 21.08.2015 r., a zatem po upływie 3 letniego terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Ponadto powód nie wykazał, aby w tym czasie miały miejsce jakiegokolwiek wydarzenia powodujące przerwanie biegu terminu przedawnienia. W świetle powyższego powództwo podlega oddaleniu.

Ponadto wskazać należy, że roszczenie strony powodowej oparte jest na przepisie art. 509 i nast. kc. Dla uzyskania rozstrzygnięcia zgodnego z żądaniem pozwu konieczne jest zatem wykazanie, że wierzytelność istnieje oraz, że powód skutecznie ją nabył od pierwotnego wierzyciela.

Zgodnie z art.6 kc ciężar udowodnienia faktu ciąży na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego regułą tę uzupełnia przepis art. 232 kpc, wedle którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W niniejszej sprawie oznacza to, że strona powodowa winna wykazać w sposób nie budzący wątpliwości zarówno fakt istnienia dochodzonego roszczenia jak i jego wysokość oraz skuteczne nabycie od pierwotnego wierzyciela istniejącego zobowiązania, a także złożyć stosowne wnioski dowodowe. Z przedłożonych przez powoda dokumentów, zwłaszcza z umowy z dnia 29.08.2011r. nie wynika jakie były warunki tej umowy, w szczególności na jakiej podstawie powód wyliczył kary którymi obciążył pozwaną, a mianowicie karę za niezwrócenie sprzętu w wysokości 1000zł, karę za zerwanie umowy w wysokości 198zł oraz karę za zerwanie warunków promocji głównej w wysokości 1 618zł. Ponadto powód nie wykazał skąd wzięły się wyliczenia salda poprzedniego, za jaki okres czasu została naliczona taka należność, jakie w ogóle było miesięczne zobowiązanie pozwanej.

Dodatkowo jak twierdzi strona powodowa, pomiędzy (...) S.A. w W. (następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w W.), a E. D. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Niestandaryzowanym Funduszem Sekurytyzacyjnym w G., w dniu 20.04.2015r. doszło do umowy przelewu wierzytelności. Umowa taka nie została jednak załączona do pozwu w związku z czym nie można stwierdzić, czy powód rzeczywiście nabył opisaną przez niego wierzytelność. Ponadto warunkiem dokonania skutecznego przelewu wierzytelności jest istnienie przedmiotu cesji, a okoliczność, że takiej właśnie wysokości zobowiązanie istniało między pozwaną, a wierzycielem pierwotnym nie została przez powoda udowodniona.

Mając powyższe na uwadze na podstawie wyżej wymienionych przepisów orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc. Skoro oddalone zostało powództwo co do żądania głównego, Sąd oddalił także wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów procesu, gdyż nie zachodzi żadna z przesłanek z art. 98 kpc.

SSR Marek Jałowiecki- Paruch

S./

1/ odnotować uzasadnienie

2/ odpis wraz z odpisem wyroku z 5.10.2015r doręczyć pełnomocnikowi powoda

3/ kal. 2 tygodnie

B., 23.10.2015r.